

[Indenrigsministeren.]

mest rationelle Ordning kan have saa overmaade stor økonomisk Rækkevidde for det offentlige.

I § 5 findes Regler om, hvornaar og under hvilke Former Kaldsvirksomheden kan fratages Tandlæger, Jordemødre, Sygeplejere og Massører. Den tilsvarende Paragraf i den gældende Lov, nemlig § 7, omfatter tillige Læger og Apotekere, men som bekendt er der i Forslaget om Lægeansvarlighed og i Forslaget om Apotekervæsenet optaget i Hovedsagen enslydende Regler paa disse Omraader for henholdsvis Læger og Apoteker. De Regler, der foreslaas her i § 5, er i Hovedsagen overensstemmende med de i de nævnte Forslag givne, og der er i Bemærkningerne til Forslaget gjort udførligt Rede for de Ændringer, dette medfører i Forhold til de nugældende Bestemmelser.

I § 9 angives Sundhedsstyrelsens Organisation. Det fastsættes her, at Styrelsen bestaar af to Afdelinger, nemlig en hygiejnisk-lægelig Afdeling og en Apotekerafdeling, samt et til disse knyttet Sekretariat, der tillige skal varetage Ekspeditionen af saadanne Sager, som ikke henhører under nogen bestemt Afdeling. For Apotekerafdelingens Vedkommende gælder det, at den i alt væsentligt svarer til det nuværende Apotekerraad og opretholdes som et kollegialt Organ. Der har ikke her vist sig saadanne Ulemper ved denne Organisationsform, at en Ændring, saa vidt jeg kan se, er begrundet.

Anderledes med den hygiejnisk-lægelige Afdeling, hvis Indførelse betegner en Ophævelse af det nuværende Kollegiesystem, der repræsenteres af Lægeraadet.

Som det vil være bekendt, skal efter den gældende Lov alle Sager, for saa vidt de ikke udtrykkelig kan betegnes som mindre vigtige, behandles af det samlede Lægeraad, det vil sige Sundhedsstyrelsens Formand, Næstformanden og den Konsulent, under hvis specielle Omraade den paagældende Sag henhører. Dette kategoriske Krav om et Tremandsraads Behandling af enhver Sag af Betydning har, efterhaanden som Sundhedslovgivningen er udviklet gennem Aarene, skabt betydelige Vanskeligheder for Gennemførelsen af en hurtigt virkende og handlekraftig Administration, og nærværende Lovforslag bryder nu med hele dette System.

Som Hovedregel lægger Forslaget gennem § 10 Ansvaret for Behandlingen og Afgørelsen af de under den hygiejnisk-

lægelige Afdeling henhørende Sager paa Medicinaldirektøren, herunder ogsaa Ansvaret for, at den efter den enkelte Sags Art fornødne Bistand indhentes hos den til Raadighed for Styrelsen staaende Sagkundskab. Gennem § 10, 6te Stykke, er der dog skabt Sikkerhed for, at den specielle Sagkundskabs Indflydelse bevares i fornøden Grad, idet det bestemmes, at saafremt den Konsulent, som Medicinaldirektøren raadspørger i en Sag af mere speciel Betydning, indtager et Standpunkt, der i væsentlig Grad afviger fra Medicinaldirektørens, kan Konsulenten, forinden Afgørelse træffes, forlange tilkaldt et Medlem af Lægeraadet efter Konsulentens Valg til Drøftelse af Sagen. Opnaas der derefter ikke Enighed, skal Sagen henvises til Behandling i Sundhedsstyrelsens Lægeraad, der bestaar af Medicinaldirektøren og samtlige til den hygiejnisk-lægelige Afdeling knyttede Konsulenter. Det bestemmes i øvrigt, at det samlede Lægeraad skal afholde Møder mindst to Gange aarligt og i det hele taget, saa ofte Forholdene kræver det. Det bestemmes endvidere i § 10, at de Konsulenter, der knyttes til Sundhedsstyrelsen, i Modsætning til nu skal antages paa Aaremaal, nemlig paa 6 Aar. Der fastsættes intet i Lovforslaget om, paa hvilke Fagomraader der skal ansættes Konsulenter. Det maa selvfølgelig altid være en meget snæver Kreds, og Sundhedsstyrelsen maa ad andre Veje søge den Specialviden, som i det ene eller det andet Tilfælde er paakrævet. Jeg skal i saa Henseende henviser til § 12, hvor det bestemmes, at i Spørgsmaal om Farmakologi og Toksikologi skal et Medlem af den i Apotekerloven omhandlede Farmakopékommission være knyttet til Sundhedsstyrelsen uden i øvrigt at høre til de faste Konsulenter Kreds. Jeg tror i øvrigt, at Udviklingen vil føre med sig, at Sundhedsstyrelsen paa visse Specialomraader i stigende Grad maa raadspørge Personer og Institutioner udenfor den Kreds, der i øvrigt er knyttet til Sundhedsstyrelsen. Denne Udvikling vil selvfølgelig kunne blive afgørende for, hvor stor det er nødvendigt at gøre Kredsen af Konsulenter indenfor den hygiejnisk-lægelige Afdeling.

Jeg skylder endnu at gøre opmærksom paa, at vedrørende Konsulentspørgsmaalet indtog nu afdøde Folketingsmand Sven Trier et Særstandpunkt i det nedsatte Udvalg, idet han foreslog Ophævelse af den Konsulentstilling, som efter gældende Lov og ogsaa efter det her foreliggende Forslag skal indehaves af en praktiserende Læge.